

UCHWAŁA NR .....
RADY GMINY PIONKI
z dnia .....

w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Wójta Gminy Pionki

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) uchwała się, co następuje:

§ 1. Postanawia się uznać skargę z dnia 25 czerwca 2024 r. (wpływ do Rady Gminy Pionki 8 lipca 2024 r.) złożoną przez Pana _____ na działalność Wójta Gminy Pionki do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie, a następnie przekazaną Radzie Gminy Pionki zgodnie z właściwością pismem z dnia 3 lipca 2024 r. - za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Pionki do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY PIONKI
Katarzyna Mróz
Katarzyna Mróz

ZASTĘPCA KIEROWNIKA

Referatu Organizacji, Kadry

i Ewidencji Ludności

S. Kowal
S. Kowal

Przewodnicząca
Przewodnicząca

UZASADNIENIE

W dniu 8 lipca 2024 r. do Rady Gminy Pionki wpłynęła skarga złożona przez Pana ..... na działalność Wójta Gminy Pionki. Wpływ skargi do organu stanowiącego nastąpił na skutek jej przekazania zgodnie z właściwością przez Regionalną Izbę Obrachunkową, która została oznaczona jako adresat skargi. Ponadto, w dniu 25 lipca 2024 r. zostało złożone przez skarżącego pismo uzupełniające skargę.

W przedmiotowej skardze, skarżący podniósł zarzuty w zakresie nieprawidłowej działalności Wójta Gminy Pionki, odnoszącej się do sfery gospodarki nieruchomościami związanej z budową dróg gminnych, w tym drogi gminnej 350835W oraz drogi wewnętrznej w granicach nieruchomości stanowiącej jego własność.

W związku z powyższym Rada Gminy Pionki zgodnie z obowiązującymi procedurami przekazała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu przeprowadzenia czynności wyjaśniających i zajęcia stanowiska.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji mając na uwadze dokładne wyjaśnienie sprawy przeprowadziła kolegialnie czynności, w wyniku których uzyskała niezbędne informacje służące do podjęcia uchwały przez organ stanowiący.

Po przeprowadzonej analizie stanu faktycznego i prawnego Rada Gminy Pionki ustaliła, co następuje.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.g.” „Do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym”

Dodatkowo art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 z późn. zm.), zwanej dalej „u.g.n.”, stanowi, iż „Gminnym zasobem nieruchomości gospodaruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.”

Wskazać w tym miejscu wypada także, że ustawodawca w określonych prawnie sytuacjach umocował organ stanowiący do podejmowania czynności związanych z gospodarowaniem mieniem (zob. na przykład art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a u.s.g., art. 13 ust. 2a u.g.n.).

Przywołanie powyższych aktów normatywnych jest jedynie częścią regulacji prawnych w oparciu, o które działają organy samorządu terytorialnego w zakresie szeroko pojętej gospodarki mieniem komunalnym.

Skarżący w uzasadnieniu wniesionej skargi, wskazał na okoliczność zajęcia przez Gminę Pionki części nieruchomości położonej w gm. Pionki, obręb Czarna, numer ewidencyjny 589/1 i 612, bez poczynienia z nim uprzednio uzgodnień, co w konsekwencji spowodowało naruszenie jego prawa podmiotowego (prawa własności).

Odnosząc się do formułowanych przez skarżącego zarzutów – podnieść wypada, że gmina jako podmiot prawa publicznego zaspokaja zbiorowe potrzeby wspólnoty, w tym poprzez budowę i utrzymanie gminnych dróg i ulic.

Zestawiając powyższe zadanie gminy z jej obszarem administracyjnym można dojść do wniosku o istnieniu szeregu obowiązków prawnych, technicznych, organizacyjnych oraz finansowych, których wykonanie jest niezbędne do zapewnienia prawidłowej infrastruktury drogowej.

Podejmowane przez monokratyczny organ czynności gospodarowania mieniem mają na celu realizację zadań zgodnie z prawem.

Bezspornym jest fakt, iż pomiędzy skarżącym a Gminą Pionki istnieje spór o uregulowanie stanu prawnego nieruchomości położonej w gm. Pionki, obręb Czarna, numer ewidencyjny 589/1. Przedmiotowe postępowanie toczy się przed Sądem Rejonowym w Kozienicach. Strony przed zawiśnięciem sporu przed Sądem – nie wypracowały stanowiska korzystnego dla każdej z nich, pomimo wzajemnej wymiany argumentów.

Wywodząc dalej, zaznaczyć wypada, że zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną, nieruchomości pozostające w dniu 31 grudnia 1998 r. we władaniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, nie stanowiące ich własności, a zajęte pod drogi publiczne, z dniem 1 stycznia 1999 r. stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwych jednostek samorządu terytorialnego za odszkodowaniem.

Instytucja prawa przewidziana w ww. przepisie umożliwia uregulowanie stanów prawnych nieruchomości zajętych pod drogi publiczne oraz zapewnia bezpieczeństwo obrotu prawnego.

Nabycie nieruchomości w świetle wskazanej regulacji następuje z mocy prawa przy spełnieniu pozostałych warunków.

Dostrzec można, że prawodawca wprowadzając szczególny tryb nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego – racjonalnie założył, że w sferze gospodarki nieruchomości na poziomie krajowym istnieje potrzeba uregulowania stanów prawnych nieruchomości zajętych pod drogi publiczne.

Tym samym skala problemu, gdy dochodziło do zajęcia przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego nieruchomości niestanowiących ich własności pod drogę publiczną – była znaczna, skoro wymagała ingerencji ustawodawcy.

Ubocznie nadmienić należy, iż ustawodawca zagwarantował ustawową ochronę właścicielom, których nieruchomości zostały wyłączone z mocy prawa w trybie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną – poprzez możliwość uzyskania odszkodowania na wniosek. Przedmiotowy wniosek winien być złożony najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. (zob. art. 73 ust. 4 cytowanej wyżej ustawy). Upływ tegoż terminu powoduje wygaśnięcie roszczenia.

Złożenie takiegoż wniosku nie było uwarunkowane uprzednim wydaniem przez Wojewodę decyzji administracyjnej w oparciu o art. 73 ust. 1 ww. ustawy (zob. wyrok NSA z dnia 22.10.2021 r., sygn. akt I OSK 516/21). Decyzja ta ma charakter deklaratoryjny i potwierdza nabycie z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 r. własności nieruchomości przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego.

Skarżący do grudnia 2020 r., jak również poprzednicy, którym przysługiwały prawa do nieruchomości nie wykonywali swoich uprawnień w żaden sposób, nie podejmowali też czynności, które miałyby uniemożliwić Gminie Pionki władanie gruntem.

Zaakcentować trzeba, że Gmina Pionki złożyła wniosek o wydanie przez Wojewodę Mazowieckiego decyzji w trybie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną.

Efektom zainicjowanego postępowania było wydanie przez uprawniony organ administracji publicznej (Wojewodę Mazowieckiego) w trybie administracyjnym decyzji nr 949/R/2023 z dnia 11 lipca 2023 r. (znak sprawy: SPN-R.7533.58.2023.BK) stwierdzającej nabycie przez Gminę Pionki, z mocy prawa, z dniem 1 stycznia 1999 r. prawa własności nieruchomości zajętej pod drogę gminną nr 3444035 droga przez wieś Marcelów (obecnie nr 350835W dr. przez wieś Marcelów) oznaczonej na mapie do celów prawnych przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty Radomskiego pod nr P.1425.2023.2815 w dniu 24 maja 2023 r., jednostka ewidencyjna 142508_2 Pionki-gmina, obręb 0020 Czarna, jako działka nr 589/3 o powierzchni 0,0143 ha. Na skutek wniesienia

przez Pana [imię] [nazwisko] odwołania od decyzji, sprawa została rozstrzygnięta przez Ministra Rozwoju i Technologii, w ten sposób, że organ ten utrzymał w mocy decyzję Wojewody Mazowieckiego.

Niemniej jednak w realiach niniejszej sprawy, w szczególności przeciwstawnych stanowisk Skarżącego i Gminy Pionki - uzasadnione jest rozstrzygnięcie zainicjowanego sporu przez niezależny i niezawisły Sąd. Dopiero prawomocne orzeczenie Sądu stanowić będzie podstawę rozliczeń między stronami.

W tym stanie rzeczy, przy uwzględnieniu specyfiki gospodarowania mieniem gminy oraz szczególnych rozwiązań prawnych umożliwiających jednostce samorządu terytorialnego nabycie nieruchomości, a zwłaszcza art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną – należy przyjąć, iż zarzut skarżącego w części dotyczącej gospodarki nieruchomościami związanej z budową drogi gminnej 350835W, w tym regulacji stanu prawnego nieruchomości położonej w gm. Pionki, obręb Czarna, numer ewidencyjny 589/1, jest nieuzasadniony.

Również zarzut w części dotyczącej kwestii regulacji stanu prawnego działki 612, zdaniem organu nie może odnieść zamierzonego skutku. Wskazać należy, iż skarżący oraz gmina prowadziły w tej sprawie wielokrotnie rozmowy, a także wymieniały korespondencję.

Co istotne budowana droga w ramach realizacji zadań gminnych miała służyć w szczególności lokalnej społeczności, w tym zapewnić jej bezpieczne i komfortowe przemieszczanie się. Nie bez znaczenia jest też fakt, że wybudowana droga służyła samemu skarżącemu, jak i poprzednikowi prawnemu (wcześniejszemu właścicielowi) oraz całej jego rodzinie.

Podkreślić wypada, iż zarówno w trakcie budowy drogi, jak i po jej wybudowaniu, gmina zarządzała nią w sposób niezakłócony do 2023 roku, w której to dacie dopiero sam skarżący wyraził niezadowolenie z istniejącego stanu rzeczy.

Gmina wychodząc naprzeciw oczekiwaniom skarżącego, przedstawiała polubowne możliwości załatwienia sprawy. Z uwagi na fakt, iż osiągnięcie konsensu wymagało zaangażowania skarżącego i podjęcie pewnych działań regulowanych przepisami prawa, w szczególności ustawy o gospodarce nieruchomościami, a skarżący nie przejawiał woli działania w tym kierunku – strony ostatecznie nie doszły do porozumienia. Co więcej skarżący podejmował – zdaniem organu – czynności utrudniające współpracę m.in. poprzez ustawianie blokad na drodze, co w konsekwencji było zgłaszane odpowiednim służbom z uwagi na realne zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego.

Mając powyższe na względzie, gmina kierując się interesem majątkowym, gospodarczym oraz społecznym – przedsięwzięła kroki polegające na usunięciu nakładów stanowiących jej własność, by uniknąć dalszego eskalowania konfliktu.

Ubocznie tylko wypada nadmienić, iż kwestie poruszane przez skarżącego, a dotyczące niezadowolenia z działań Urzędu oraz jego pracowników są wyrazem subiektywnej oceny, do której skarżący ma prawo. Niemniej jednak ze strony instytucji samorządowej, jak i pracowników podejmowany był szereg czynności zmierzających do rozwiązania spornych kwestii, które pojawiają się w działalności każdego samorządu gminnego.

Do rozpatrzenia i załatwienia niniejszych skarg Rada Gminy Pionki posiada uprawnienie na mocy niżej wskazanych podstaw prawnych.

Zgodnie z art. 223 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.” organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych - rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości.

Natomiast art. 229 pkt 3 k.p.a. stanowi, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta)

i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – jest rada gminy.

Z powyższych względów należy podjąć uchwałę o treści, jak wyżej.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY PIONKI
Ma
Katarzyna Mróz

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.